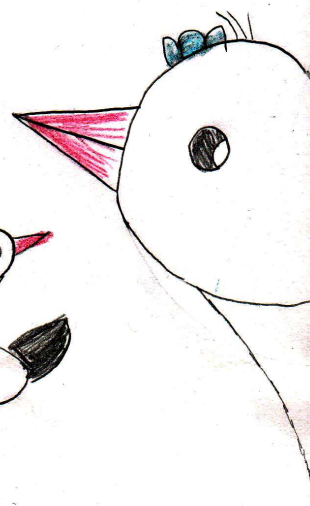
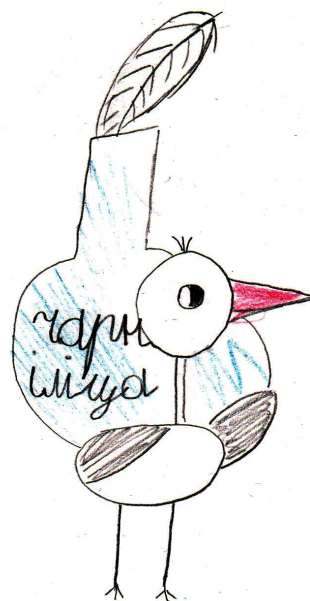
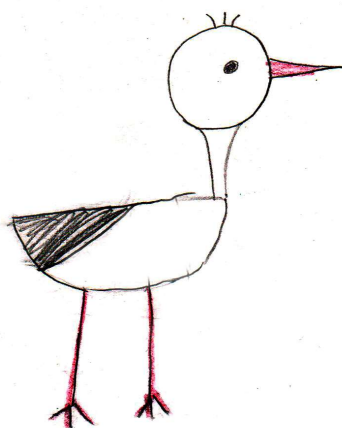
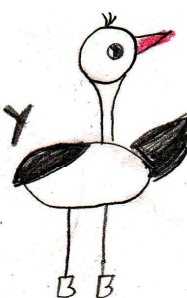

БУ

ПРЫВІ-
ВІТА-
ЦІЯ

СОН БУСЛІКА БУ

ПРЫВІ-
ТАНЕ
МАНЕ ЗА-
БЫВЬ БУ

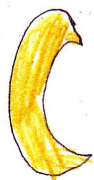

МНЕ СЕМ ГАДОЎ
Я ЖЫВУ ў ГОРАХ
МІНСК
БУ

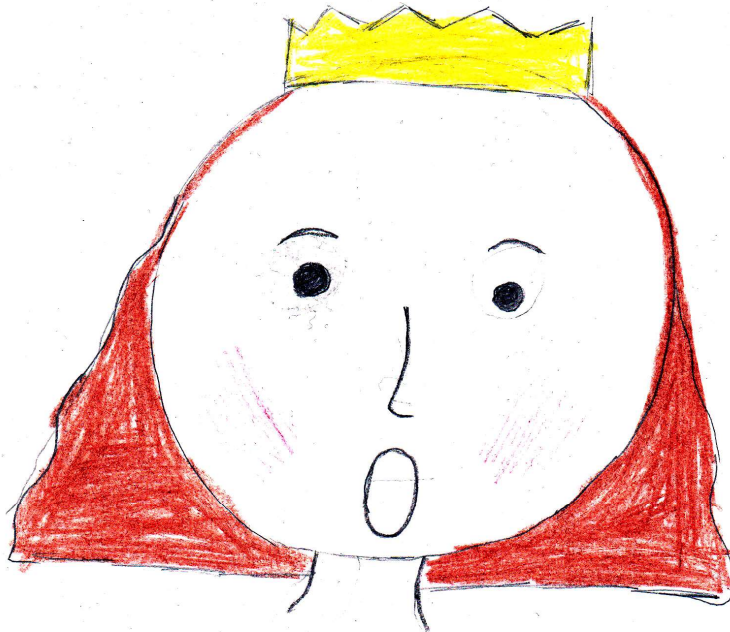
У МЯНЕ СЁНЯ ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ
МАЕ МАМА І ТАТА ПАДАРЫЛІ МНЕ
КНІЖКУ.

МНЕ ЯНЫ ТАК СПАДАБАЛІСЯ,
ШТО Я НАВАТ НЕ ЗАЎВАЖЫЎ,
ШТО НАСТУПІЛА НОЧ.

Я маргнуў 1 раз і мае вочы
заплюшчыліся.

І я убачыў голага караля.
Ён быў завіўлены вельмі моцна:

- Ты хто?

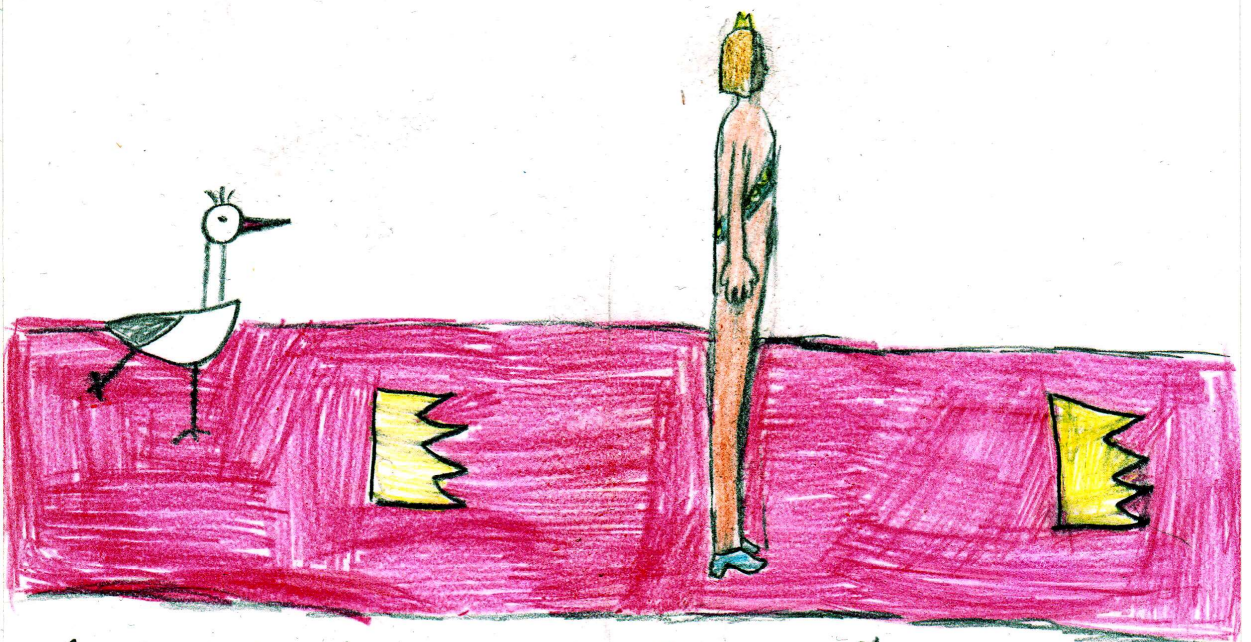
- Я Буслік Бу!

-ЯК ТЫ СЮДА БІ ТРАПІЎ?

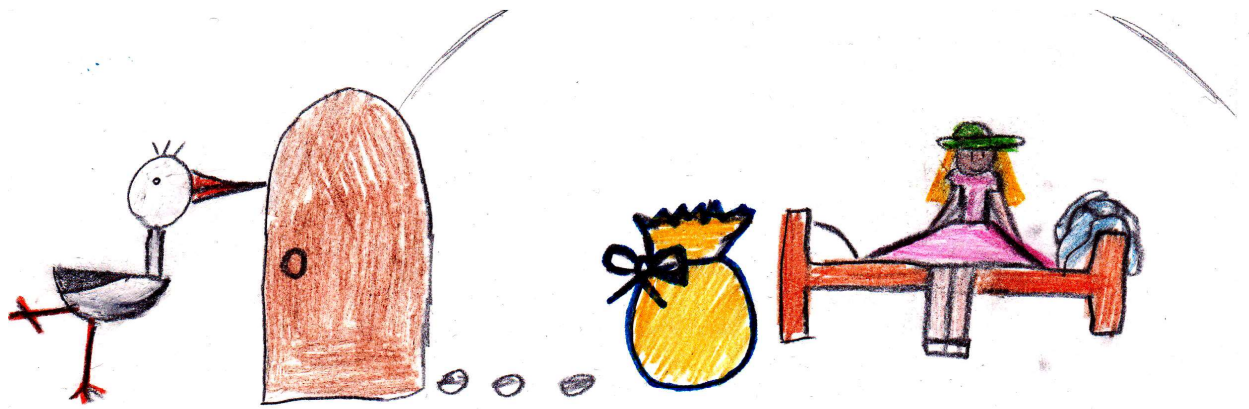
- НЕ ВЕДАЮ!

- А! ЗАБЫЎСЯ МНЕЖ ІСЦ!

- ГОЛЬІМ?

і кароль, не паууўшы мае
словы, пайшоў на парад.
Я пабег за ім...

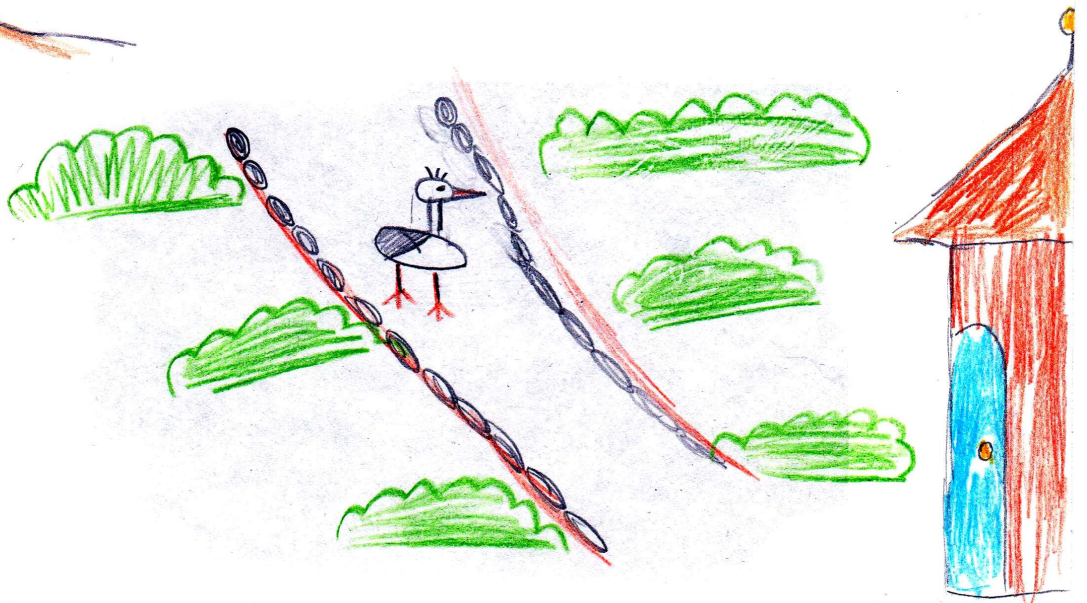
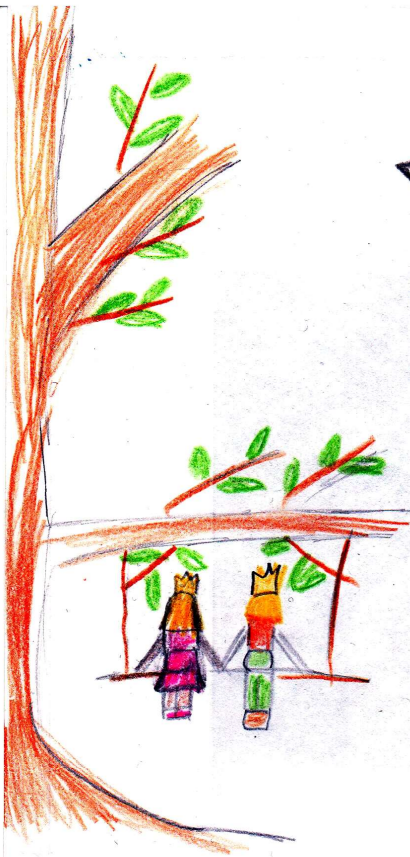

-Куды я трапіў?
На ложку ся ~~з~~вела маленькая
ззяўчынка — зюймаўка.
-Бяжы зюймаўка. Зараз
прыйдзе крот! Сядзі на
ластаўку ды ляці!

і зюймаўка паляцела.

ДЗЮЙМОВАУКА
СУСТРЭМ СВАЙГО
ПРЫНЦА,
А Я ПАЙШОЎ ДАЛЕЙ.

-ЦІКАВА ЧЫЙ ГЭТЫ ДОМІК?

A-A!A!A!

АА ТАКОГА ЖАХУ БУ ПРАЧ-
НУЎСЯ.
-НЕ ХАЦЕ Ў БЫ Я Ў
СА ПРАЎДНЫМ ЖЫЦЦІ
Ў БА ЧЫЦЬ СНЕЖНУЮ
КАРАЛЕВУ.

